

[Hagen Hagensen]

Så er der spørgsmålet om, hvor mange områder man skal prøve det i. Jeg rejste det først, da vi havde til drøftelse, at det ikke var nok med København. Jeg har akkviesceret ved, at man skal nøjes med ét område til; til gengæld må jeg mene, at man skal have tingene gjort således klar, at man kan sætte det i værk i begge områder på én gang, og her mangler jeg nogen klarhed i den redegørelse, ministeren har givet. Det lader til, at man er længere bagefter med at sætte det i værk i Nordjylland, og det synes jeg er en skam.

Så kommer vi til det, der er væsentligt. Er det nok, at justitsministeren i sin redegørelse siger: det klarer vi på den måde, at vi tager en debat om det? Vi har ønsket sagen i talen, men jeg har også for mit vedkommende klart tilkendegivet, at dette ikke må snuble i starten, og det vil det komme til, hvis vi ikke får tilstrækkelig klarhed over, hvad det hele skal gå ud på, og hvorledes domstolene skal forholde sig til disse sager. Jeg er derfor ikke tilfreds med, at man mener, man med hjemmel i straffelovens § 57 kan iværksætte disse foranstaltninger.

Vel er det rigtigt, at straffelovens § 57 ikke udelukker andre vilkår end dem, der er opregnet i bestemmelsen, for at blive taget i brug, men på den anden side er loven jo således begrænset, at justitsministerens adgang til at give nærmere regler – så vidt jeg kan læse det – kun angår punkterne 1–7 i straffelovens § 57.

Jeg tror derfor, det ville være nyttigt, om man fik et lovgrundlag for dette, en tilføjelse til vores straffelovgivning om, at her indfører vi noget nyt, som vi vil prøve, og som forhåbentlig kan blive permanent.

Jeg synes, det er en god tanke, men jeg er også godt klar over, at der er nogle ude omkring, der synes, den er mindre god, for de unge – og det er navnlig dem, der er tænkt på – skal have en sanktion, som mange vil mene skal være en ubetinget frihedsstraf. Jeg tror, det er klogt, at erstatte mange af de kortvarige frihedsstraffe med noget andet.

Men der er visse former for overtrædelse af lovgivningen, over for hvilke jeg på forhånd må tage anstand og sige, at de kan ikke bringes ind herunder, og det er vold og andre ting, der nærmer sig det. Her må vi antagelig fortsat bruge den ubetingede frihedsstraf. Det er der ikke noget at gøre ved, og det må man klare sig med, hvorimod man på

en lang række områder meget vel kan tage bestemmelsen om samfundstjeneste i brug.

Jeg lægger vægt på, at der står, at man også under udførelsen af samfundstjenesten skal prøve at udøve en pædagogisk påvirkning af de unge. Meningen med det hele er jo, at de skal vende tilbage til samfundet og indgå som almindelige borgere, der helst skal føre en straffri vandel. Derfor tror jeg, det er for svagt, når man her siger, at samfundstjenesten eventuelt kan indebære denne påvirkning. Jeg tror, den skal forsøges, og at man skal gøre en hel del ud af den; netop derfor går jeg også ind for, at samfundstjenesten i sig selv skal have en vis fasthed.

Det er klart, at når samfundstjenesten på denne måde skal træde i stedet for noget andet, må grundlaget for det, der sættes i værk, være klart, og jeg lægger vægt på i den forbindelse, at det sker med den dømtes samtykke. Jeg har berørt det før, men understreger det her igen, og jeg understreger også det, der er nævnt i redegørelsen om, at hvis man ikke passer sin samfundstjeneste, skal der sættes ind hurtigt og effektivt heroverfor, antagelig ved at alternativet bliver den ubetingede frihedsstraf, som man ellers gennem samfundstjenesten undgår.

Alt i alt er vi positivt indstillet over for tanken, men må holde på, at udførelsen af den må ske på en sådan måde, at der skabes tilstrækkelig klarhed, og jeg mener, at den alene kan skaffes ved, at vi skaber lovgrundlag for denne samfundstjeneste.

Ebba Strange (SF):

I SF støtter vi, at der iværksættes en forsøgsordning med indførelse af samfundstjeneste som alternativ til frihedsstraf. Vi var såmænd også parate til at gøre det på grundlag af ministerens redegørelse, men jeg vil da ikke afvise et andet grundlag at gøre det på, hvis det kan skabes hurtigt.

Vi støtter ikke dette, fordi vi anser det for at være problemløst – og jeg skal senere vende tilbage til problemerne – men vi anser det for at være vigtigt, fordi vi ved, hvor skadelig frihedsberøvelse er, hvor skadelig fængsling er. Det ved vi fra alle recidivtallene og alle de undersøgelser, vi har liggende. Derfor har det hele tiden været centralt i SFs kriminalpolitik at arbejde for, at stadig færre fængsles, og at fængslingstiderne bliver sta-